

YIPERKAT

2014-015-57

KULOMETNÉ HNÍZDO

ÚstaF - voiceband.cz

svým „voicebandovým koncertem“ Vytrženo z čítanky částečně opustil cestu k celistvějším scénickému tvaru nastoupenou loňskou inscenací Zaklínání malého Radka. Zároveň soustředění se čistě na zvukovou stránku voicebandu přineslo mnohem prokomponovanější hudebně fungující tvar, kde vskutku suverénní zvládnutí formy není cílem, ale prostředkem k zamyšlení se nad otázkami, co je vlastně kánon české literatury, co jednomu utkví v paměti poté, co projde mašinérií českého školství, kde Máchův Máj může být kladen naroveň s románem Stalin, co zůstane z našeho prožitku literatury, když se všechny ty namemorované verše a informace slijí časem v jeden dekonstruktivistický chaos mišmaš.

Vedle Kollára, Nezvala, Máchy, Hrubína a mnohých ostatních mi tam už chyběl jen Seifert. Tak jen příspěvek mé zmatené pubertální mysli z kdysi před patnácti lety:

Jak to bylo, pohádka,
zabloudilo kuřátko.

Když přišlo jaro, na pěšučku rozkvetly stromy v jarním slunku.

Maminka, tichá jako pěna, k oknu je v práci odvrácena-

Proč pláčeš, čeho je ti líto?

Ptej se žita, poví ti to.

Až nebude jednou padat sníh.

Jitka Šotkovská

HLAS CIVILISTY

Vytrženo z čítanky

Líbilo, moc... (Anonymní divačka)

Ne, děkuji, já se nebudu vyjadřovat (Anonymní divák)

No, bylo to hodně překvapivé, ještě jsem nic takového neviděla, takže... ..mě to dost překvapilo. (Anonym)

Bylo to naprosto skvělé, velice dobře pracovali s hlasem, naprosto skvělé! Skutečně poklonal! (Michal Churý)

Představení se mi velmi líbilo, bylo vtipné. (Raději ne)

Klasika, no. Nežůstali nic dlužný svůj pověstí, varirujou čím dál tím odvážněji, takže se mně líbili, Pěkné. (Jan Roubal)

Já jsem jenom chtěl říct, že to bylo velmi šťastné rozhodnutí krajské poroty, která sem to představení poslala, to by nemělo zapadnout. (Jan Šotkovský)

To von byl člen té poroty, která to sem poslala! (Jitka Šotkovská)

Geniální porota to byla! (Jan Anderle)

Mě se to moc líbilo. (Divačka)
(kras)

POETISCHER TELEGRAPH

FRÁŇA ŠRÁMEK

(Z 1. světové války v srpnu 1914 narukoval na ruskou frontu, 1915 pak do Itálie a Rumunska.)

Píšou mi psaní

Píšou mi psaní,
vojanští páni,
a tam stojí psáno
dvanactého rápo
že já musím rukovat,
oh, rukovat.

Voják je voják,
musí bojovat -
vloží k líci pušku,
vezme si na mušku
třeba vlastní srdce své,
oh, srdce své.

Zdrávi vzkázali,
zdrávi napsali,
já jsem rezervista,
básník, anarchista,
zpívám si a proklínám,
oh, proklínám.

Fomaširuju,
zpívat si budu:
modrý rezervista,
rudý anarchista,
v modré dálce rudý květ,
oh, rudý květ....!

„Jděte do kasáren, na cvičiště a polní
cvičení, postavte se před vojáka u raportu,
položte mu ucho k srdci, když ho do mlób
už uhonili na velkolepých podzimních
štvaněcích, překvapte jej v průjezdě s jeho
holkou, rozřešte tupou mlčenlivost jeho
pohlédů, když jej postaví před bouřící se dav.
Naleznete celou řadu podrobností, jež zjevují
hroznou deformaci lidskosti; pořádek, jež
nikdo nepřekročí, v němž celý člověk vejde
se do několika škatulek, přesně označených;
poslušnost na řetěze a věrnost pod karabáčem;
veselost, jež se směje vyžranými zuby, slovník
zchudlý na sprostý žargon, láska, jež dává
facky, rváč, který utíká oknem - hleďte jen
a všude najdete znetvořené pahýly lidskosti...“
Fráňa Šrámek: Bacil militaristický

(mäs)

Bohumil Kubišta.

V roce 1913 vstoupil z existenčních důvodů do armády, působil
jako důstojník císařského dělostřelceva v chorvatské Pule. Koncem
války se vrátil do Prahy, kde po třech měsících, 27. listopadu 1918
zemřel na spanělkovou chřipku, té podléhalo v Evropě okolo 25
milionů lidí. Bohumil Kubišta se dožil pouhých 34 let.

Název obrazu: Pobřežní děla v boji s lodstvem (1913)

Zas mne držíš kolem krku

Zas mne držíš kolem krku,
vojno moje milá,
sladkou krev mám, proto jsi
se
na mne přilepila,
kde se vemeš, tu se vemeš,
až to jinak nedoveďeš,
vojno moje milá.

Tak už, ženo, stříhej, stříhej
na onučky plátno,
levá - pravá, musí to být,
není to nic platno,
hejbejte se, nohy moje,
když vás císař potřebuje,
není to nic platno.

Nesložím já svoji hlavu
v sena vonné kupy,
složím já ji na tornistru,
na zrzavé chlupy:
tornistřičko znejmilejší,
co už s tebou hochů spalo,
přísahalo, přísahalo
- ale žádný falešnější...

Sotva se drží na nohou

Sotva se drží na nohou,
kež všichni svatí pomohou,
sotva se drží na nohou
můj olověný vojáček.

Nadávat mohu: čubky syn,
naplivat mohu, co mám slin,
oddaně scípne, až řeknu:
Zhyň!
můj olověný vojáček.

Ocel lze pálit doběla,
s clovem se to nedělá.
Strachy se jenom podělá
můj olověný vojáček...

Tři vojáky, tři bodáky

Tři vojáky, tři bodáky
dali na cestu,
abych věděl, kudy, kudy
cesta k areštu.

Já vím, páni: tudy, tudy,
kde moc kamení,
podél cesty stromy holé,
nebe v plameni.

Kdo se jednou okrvavil
na těch kamenech,
holých stromů píseň slyšel
a čet v plamenech,

ten se dívá potměšile
jaksi pod brvy,
a co dýchá, všechno voní
divně po krvi.

Stále mu to připomíná
jednu z oněch chvil,
když těm větším holých stromů
cosi přislíbil...

Propaganda: „Zlatý za železný“

Tento prsten s nápisem „Gold gab ich für Eisen, 1914“ je příkladem oficiální německé propagandy. Podobné státem podporované programy existovaly i na rakousko-uherské straně.

Podobná myšlenka se objevila už dávno předtím, v době napoleonských válek, kdy pruské šlechtičny darovaly své šperky státu.

CEPOBITÍ

Hodnocení sólistů III. kategorie

Vrzák: Během našich rozhodování vzniklo několik pater interpretací, chtěli bychom ocenit daleko víc lidí, než cenu laureát a ceny poroty.

Tereza Stochlová

Hans Sachs/I. Wernisch: Jak se jeden poctivý florentský mnich stal kuplířem

Kroča: Líbil se mi váš výběr, spíš mám připomínky celkově ke stylu. Vádí mi, že se hodně soustředíte na figury, pojala jste je jedivadelně, stylizovaně. Verše jsou lidové, jednoduché, není potřeba je rozbitjet v představách.

Vrzák: Myslím, že rytmas cítíte, pálíte verš, víc si hraje s významy, než je pro vás výhodné. Zkrácením jste se sama okradla o vtipné pasáže.

Doubrava: Ukázkově drženej jarmareční šprým! Můžete trochu ménit tempo a oživit tím verš.

Jana Machalíková

Slawomir Mrozek/H. Stachová:

Revoluce

Hrachovinová: Výkon, který byl velice oceněn publicisty - od výběru textu, výkladu, pointy, práce s prostorem, pohybem, tělem i rekvizitou. Stálo se na hlavě, lezlo se pod židli a mělo to svůj důvod - nebylo to popisné. Zpracovala bych ne kvalitě hlasové práce, zvláště, když ležíš na zemi. Doubrava: Mně se okamžik s křikem líbil, přišlo mi, že tam Jena sama přiznává, že to v tu konkrétní chvíli technicky nezvládá.

Jana: Ale ono to pak bolí - cítím, že jsem fyzicky poznamenaná výkonem.

Lhotská: Byl to autentický problém Jany Machalíkové, neustálý boj, s neuvěřitelným nasazením.

Vrzák: Líbila se mi práce se světlem a zvukem, ale začátek hlášení do tmy mi připadá nesmyslné.

Jana: chtěla jsem vytvořit moment, kdy všichni pozorují toho druhého v křehci, ale on na jevišti nemá odstup. Bylo to sdělení spíše pro mé kamarády, než na přehlídku.

Vrzák: Dá se to nazvat „utíráním nosu židli“ a přitom to působí tak jemně.

Kroča: Přirozeně se uštvěš na jevišti a to, jak se uštváváš, ti pomáhá říkat ten text.

Hrachovinová: Jak to bylo extrémní, tak z toho šla na mě otrovská pokora.

David Fraňák

Lawrence Ferlinghetti/I. Zábrana:

Jednou za věčnost

Vrzák: Typ poezie, které je propojená s hudbností a rytmem vás zajímá. Přinášíte velikou energii. Myslím, že prostředí, ve kterém jste recitoval, šlo proti vám. Na konci jste si trochu poútrhl nohy - poslední fáze byla v bulvarizační fázi, příliš extrovertní prezentace. Pak mi připadala nepatřičná teatralita vaší poklony. Je z vás cítit veliká otevřenost na jevišti, dejte si pozor na míru, aby nedošlo k přehrávání.

Hrachovinová: Vaše dikce byla nepřesná, povolena, nepůsobilo to úplně věrohodně. Stylizace mi připadala silnější, než obsah. Líbila se mi vaše práce s veršem.

Lhotská: Začátek byl velice silný kvůli kontrastu vaší submisivity s textem - cítila jsem, kolik energie ze sebe musíte vydávat, a to tvořilo nepatřičnost.

Dobrá Sláňová

Petr Nikl: Mléčná pohádka

Doubrava: Výborný start, všichni připravení na to, co bude. A pak přišel překvapení, který byl sice krásným pravdivým momentem, ale pak to působilo trochu jako by ses rozmlouvala. V mlze se dějí konkrétní věci a zůstalo to u popisu jedné velké mlhy. Na konci bylo vidět, že to navíc víc!

Hrachovinová: Byl to trochu mlžný výkon. Pracujete se střídáním tempa, méně s dynamikou, vůbec ne s rytmem a gradací a nedáváte přesné významy. Ale někdy se to prostě nepovede.

Kroča: Urputnost udělat jazykovou hříčku - už nejdete po těch obrazech.

Kryštof Bartoš

Vladimír Holan: Smrt si jde pro básníka

Kryštof: Vypadla mi kompozice textu, říkal jsem si, že jsem tády neposlady, a tak jsem si ještě spontánně přihodil další tři kratší Holanovi básně.

Vrzák: Velmi osobní pohled na Holana, propojení Holan/Bartoš, celkově mimořádný, sugestivní výkon, v takovou chvíli se nezamyšlím nad tím, že tam hodíš bonus dvě tři lopatky za to, žeš přišel pozdě, škoda žeš nedal celou plochu té básně. Vádí mi tvé zasekávání veršů do teček. Touha komunikace s publikem tě může zavést.

Hrachovinová: Necháváš se Holanem prostoupit, a tak se na Holana musí. Daří se ti to čím dál tím víc. Přes tečky jdeš trochu přískokem vpřed, moh by sis víc vystavět kompozici, což je u Holana těžké. Dám ti svoje poznámky, co všechno vynecháváš.

Barbora Černochová

Jaroslava Rösslerová: Jana na cestě (z knihy Dny v P.)

Lhotská: Dokázala jste mě vtáhnout, začátek byl trochu ztěžklý. Líbí se mi výběr textu - v nahotě a absurditě ve vaší interpretaci si člověk uvědomí, jak je to absurdní. Přestože je to dialog, neztratila jsem se, vždy jsem věděla, na koho mluvíte.

Hrachovinová: Vodopád dialogu má energii a je jen škoda, že jste neumoznila skrze tu poslední větu divákovi vydechnout. Chce to větší práci s gestem a prostorem.

Vrzák: Bylo by dobré si zkusit v rámci techniky řeči ochodit ten prostor.

Denisa Švandová

Ladislav Pecháček: Co vidím ráno jako první

Hrachovinová: Myslím, že vidím trochu jinou figuru, rozumím vašemu vnitřnímu puzení k této interpretaci, ale minula jste se s textem - postrádalo to váš nadhled. Kvůli tomu to nemělo vývoj.

Vrzák: Myslím, že text není pro vás úplně dobrou volbou, nezdá se mi úplně dobře vystavený, nevěrohodný, třeba věta: „Ty sis nevydělal ani na holiče!“ Jste pro mě více lyrická interpretka, závěr se mi líbil, bavila jste mě.

Lhotská: Zásadně mi chybí výklad, chtěla bych vidět, odkud kam jste došla jako člověk.

Michael Černík

Maulin: Fuckit in

Doubrava: Je to rap, v první půlce mi připadalo, že se snažíš dokázat srovnání s jinými poetickými texty, to je na předloze zábavné - pořád jsem čekal, co s textem provedeš v druhé půlce. Byl cítit tvůj nadhled, ale nebyl cítit v tvém projevu. Bylo to pro mě velice neutrální.

Vrzák: Velký sprejer se změnil v moravskou malářku - jsi si vnitřně nejistý. V druhé půlce ses chytil a začalo tě poslouchat tvé tělo.

Michael: Vrátil se mi mozek zpátky!

Lhotská: Vnímala jsem z vás nesmírnou křehkost a nervozitu a přišlo mi to jako celé tělo toho textu.

Kroča: Raper vychází z publika.

Magdaléna Denková

Slawomir Mrozek/H. Stachová: Šípková Růženka

Hrachovinová: Nesmírně mě to potěšilo, už v příchodu jste byla přesná ve stylizaci. Dobrá práce s podtextem, dialogem, gestikou, která je velice přirozená - dokazujete, že recitátor nemusí mít připraveno. Parádní číslo! Měla jsem trochu problém s koncem, připadalo mi, že je to přílepek.
Vrzák: Jediná připomínka - ošáhejte si prostředí. Rytmus se mi rozbíjí, když jsou přítomni lidé, je potřeba se jim více přizpůsobit. Velice dobrá dramaturgie. Dobrá práce s prudkou změnou v situaci.
Kroča: Skvělá práce s mimikou, která se málokdy vidí.

Michaela Lažanová

Denise Levertová/H. Žantovská: Třetí rozměr, V duši, O manželství

Kroča: Výborně vybrané. Nejvíce se podařila třetí báseň. Výkon až k poslednímu čtyřverší graduje, velice působivé.
Michaela: První básni se pořád ještě zabývám.
Vrzák: Propojila jsi dva verše dohromady a změnila jsi význam. Těchto případů je tam podle mě víc. Suverénně nejlepší byl třetí text, O manželství. Z toho je cítit tvá zkušenost.
Hrachovinová: Více poslouchat to, co mi autor posílá. Líbilo se mi, že se netváříte, že děláte montáž, ale oddělujete tři celky a funguje to.

Jitka Hejlová

Vítězslav Nezval: Momentky ze Sovětského svazu

Lhotaká: Bylo to krásné a zároveň strašné. Zvolila jsi naprosto přesnou rovinu fanatismu, neparodovala jsi, přesně provedení.
Doubrava: Přes konkrétní fráze jsi schopná otevřít prostor pro nás, diváky.
Kroča: Držitě poetický charakter textu celou dobu dobře na hraně.
Vrzák: Dokumentaristika, možný pohled na Nezvala, který nesoudí, pouze zprostředkovává.

Divadlo NAJT: Od A k B a zase zpět

Anderle: Podařilo se vám nastřádat neuvěřitelné množství atributů z Warholovy doby. Červená lednička rozděluje jeviště na dva byty: Warholův aseptický a ten druhý, ve kterém se neustále uklízí, ale je tam strašnej bordel, hudba The Velvet Underground, projekce, které dění na jevišti komentují. To všechno dohromady pro mě dává celek, který funguje výborně. Výborné stylizace obou postav, paruka, brýle, pohyby, žvýkačka, magnetofon jako svátost. Osobní setkání s Warholem. Ženy, které jsou různé, ale všechny frustrované, nešťastné, obsesivní. Velmi vzrušující inscenace.

Vojta: Mně se moc líbil scénář, ale hlasy i divácké i v porotě byly protichůdné. Uznávám vaši technickou zručnost. Rozpor mezi hudební a hereckou stylizací, konkrétně v hlasu B. Zvolení herecká šarže, se kterou se nepracuje, nerozvíjí se. V textu jsou i strašně vtipné pasáže, ale vlastně tím, jak to bylo celé přepálené v jedné šarži, tak se to pro mě ztrácelo a utápělo a bylo to monotónní, byt suverénní.

Šotkovská: Postava B: Neurotická teneseovskowilliamsovská figura. To mi k tomu sedělo. Pořád se narušovala dokonalost pop-artu tím, že se ukazovalo, že není všechno tak hladounky a bezproblémový, to hrozně dobře hraje. Třeba to, když vám vyleze to prádlo, absolutně nevhodné prádlo.

B: To je schválně.

Šotkovská: Skvělé obsazení Warhola, i vzhledem k spekulaci o jeho homosexualitě...

Warhol: Podle nás to byl mimozemšťan.

Vordová: Mě to vůbec nevtáhlo, chyba byla asi na straně B, ale nedokážu vlastně říct, co mě na tom vadilo... Asi ta vaše stylizace.

Vojta: To je i o osobních estetických preferencích. Já mám rád strhávání masek na jevišti.

Kubák: Mám pozitivní vztah k deníkovým textům. Mám sympatie k přístupu, který jste zvolili. Měl jsem silný dojem z celkové kompozice a velké míry kreativity, včetně programu a děkovačky. Domýšlíte do detailu. Op-artové představení o pop-artovém umělci. Holky Warholky. Velmi mě to potěšilo. A jako Andy, B jako Bitches jsem si to pojmenoval. Andy tam má asi o sedmdesát procent méně textu než B, ale dozvíme o něm obrovské množství informací. Úžasná zarputilost, s jakou jste pracovali. Je skvělé, že ve vás ta věc uzrála, těch 14 let.

Mezi oněmi organickými pozornost tékala. Člověk měl pořád pocit, že mu něco utěklo. To mě taky velmi vzrušovalo.

Andy: To představení vzbuzuje kontroverze.

Váňa: Když dotáhnete povrchnost do krajnosti, tak se objeví mysticismus. Když se objevila B, tak jsem se modlil, aby se hlavně nevyvíjela, aby hlavně nedošlo ke strhávání masek. Dokonale jste zacházeli s plynutím času. Zdánlivě se to nevyvíjí, ale vyvíjí se to v projekcích, a tak, zvláštní hypnotično.

B: Dlouho jsem nevěděla, kdo bude hrát Warhola. Sebestředně jsem B chtěla hrát já.

Kubák: To právě vůbec není sebestředné. Obdivuju práci s projekcí.

Máří: Mě projekce strašně sraly. Nemám ráda divadlo o výtvarných umělcích, nesnáším, když se ještě jeho díla promítají v projekci. Přišlo mi to jako powerpíntová prezentace na výtvarku.

(Kubák oponuje, soubor oponuje.)

Šotkovská: Práce s monotónností: Nestane se nic jiného, než že se Warhol oblíkne, jednou si vyhóní, osprchuje se a do toho B hystericky něco řeší, ale stejně se všechno spláchně, všechno odpad, kterež produkujeme.

(Roman není k nalezení, tak se začne ÚstaFem, Roman se vrací a omlouvá se.)

Kubák: A už nikam nechod, jo?

foto: Bob Pacholik

Ústař: Vytrženo z čítanky

Šotkovská: Od minula vidím další vývoj. Už jsou to opravdu hudební skladby. Technicky to výborně šlape. Od formy už jste se výrazně posunuli k tématu. Honza, Renata jako pedagogové by mohli pohovořit k tématu.

Anderle: Ano, poslední dobou hodně přemýšlím o tom, co je literárním tématem. Nestalo se mi, že by někdo tuhle otázku otevřel razantněji, než vy. Jak se nakládá s knihami? Házej se na zem, trhají se listy, zůstávají na hromadě, kope se do nich. Tam, kde hoří knihy, budou brzy hořet lidé. Téma Ruska a Stalina - tady se forma stává prostředkem ke sdělení. Spojení Stalina a Méje - velmi objevné a aktuální. Mraživě a děsivě. Nešlapete do toho. Zkracujete. Výsledek je zřejmý hned. Tato cesta se vám vyplácí.

Šotkovská: Na minutovém poli dokážete jasně vyjádřit, že dítě může Méj a Stalina vnímat jako totéž.

Kubák: Ano, uznávám, že jste se posunuli k čistější formě. Téma, které v tom vidí tady pedagogové, jsem tam úplně neviděl. Skládáte ale triviální kousky. Dvacet minut ladíte, abyste velkou skladbu na konci předvedli za minutu. Nevím, nakolik jsou u vás ty přesuny nutné. Chápu, že přeskupujete hlasy, ale přestavby nejsou příliš organické. Knihy se v poslední době přestaly v divadle používat jako rekvizity, ale jako materiál. Mě srdce krvácí. Vy dvadecetkrát ilustrujete ono „vytrženo z čítanky“. Máte nadhled a názor.

Vorďová: Já jsem poslouchala, co na začátku říkáte. Já jsem to nevnímala jako vytrženo z čítanky, ale jako vytrženo z kontextu. Že se takhle ta literatura učí, a studenti se učí takhle nakládat s lidskými osudy. Kristián nám nevěřil, že se takhle ještě učí, ale učí. V poslední době mám pocit, že se učitelé vzdalují od dětí.

Vojta: Mě ty knihy taky bolely, to je hrozná brut, které jste se dopouštěli. Já jsem myslel, že spadnu doidle nebo uteču, ale pak jsem byl rád, že jsem zůstal a zpětně to zaklaplo, to vytrhávání z kontextu. Viděl jsem čadastický, nebo snad surrealistický koncert. Silná energie.

Anderle: Velmi rozumná stopáž. Ale má to dva konce.

Šturma: Ona se tam udělala tma.

Kubák: Aha, tak proto se to taky rozdělilo na dvě části.

Anderle: Potěšilo mě „olízout si Miloše“. Mě se stalo na počtě, že se mě paní ptala: „Chcete si olízout Miloše, nebo vám mam nalépit Fifinku?“

Šotkovská: Oponuju Kristiánovi. Nebylo to lázení a pak koncert. Každé číslo mělo své jasné téma. Vy ty známé kusky poskládáte do úplně nové poezie.

Kubák: Vy jste rezignovali na dramaturgickou skladbu. Koncert přece musí mít stavbu titulovou i žánrovou. Jako kdyby mi tam třeba chyběl ploužák atd.

Bárta: Tak jsou tam i kolečky zase.

Váňa: Baví mě představa, že se to celé odehrává v hlavě maturanta. Kdybyste chtěli takhle zpracovat i matematiku, chemii atd, tak bych na to rozhodně moc rád šel. Neurovojsbend.

(Diskuse na téma, jak to Kubák myslel s tím lázením. Šturma a Kubák si nerozumí.)

Šturma: Netrháme opravdové čítanky.

Bárta: Trhali jste tam nějakou krásnou německou knihu, já jsem to viděl.

Šturma: To ale teď neřeš, Vojto. Já mám o vytrhávání z kontextu. Že se pořád nedaří změnit ku literatury. Že jsou pedagogové, který nutí děcka učit se, kdo s kým spal a nezasazují literaturu do kontextu doby, kultury.

TYAN: O Dolfíčkoví a Vlastě

Bárta: Prapůvodní forma divadla.

Anderle: Existuje scénář?

Černík: Existuje bodový scénář. To jsou příběhy, které nechci zapomenout.

Anderle: Ještě nikdy jsem neviděl představení, které by bylo takhle osobní. Dramaticky se proměňoval můj vztah k jeho-
dám. Tvůj boj s kufry, ve kterém ti všichni drželi palce.

Šotkovská: Nikdy jsem nezacitila, že by to sklouzlo k nějakému sebedojímání, nebo k snaze vyždímat z nás emoce. To je strašně přínosné.

Vorďová: Když jsem to viděla poprvé, nechala jsem se strhnout příběhem a včera jsem si užila ten, zadní příběh. Romanův příběh o tom, že je třeba překonávat překážky, abych žil. Byl to boj a nebylo to vůbec směšný. Fachtění aneb pach chtění.

Kubák: To bylo nejprofesionálnější uchopení divadla, které by se dalo nazvat inzitivní. Zábrany se povýší na princip. My jsme ten příběh tak strašně prožívali a chtěli, aby se ti ty věci přestaly zpěčovat, protože jsme chtěli, abys tenhle důležitý příběh sdělil. Buduješ napětí, který vůbec nekončí žádným bombastickým vrcholem, naspak končí banální větičkou. To se stalo mnohokrát a je to skvělý.

Vojta: Chudé divadlo. Princip, který hluboce vyplývá z ducha příběhu.

Šotkovská: V závěrečné fázi jsem dostala pocit, že už mám příliš přečtený tvůj systém. Nestalo se to, ale říkala jsem si: „tak ještě chvíli a začnu se nudit.“

Kubák: Jsou tam dva ránce a jeden z nich není uzavřený. Tvůj příchod, skládání věcí atd. se už nevrátí.

Bárta: Viděli jsme spoustu nebezpečných rekvizit. Kufry a plynová maska bývají obrovským kliše, je velmi náročné nakládat s tím živě.

Roman: Já sám sebe neustále překvapuju. Hledám hranici mezi vyprávěním a divadlem. Včera se podařilo úžasné propojení s publikem.

Divačka: Skládání oblečení mi připomínalo rodinné konstelace. Že člověk razantně do něčeho vstoupí, něco odloží. Na konci se mi nechtělo tleskat, chtěla jsem se poklonit předkům. Dochází k očistění. Ono to opravdu jde do hlubších vrstev duše.

Šturma: Jediná věc, která mi přišla škoda: Že silný dějinný momenty mohly loutky zahrát víc a ukázat, co se doopravdy dělo. Odsun Němců, osmašedesátéj. Tady to cílelo na mladší skupinu lidí, nejsem si jistý, že byly tyhle informace sděleny úplně jasně.

Šotkovská: Taky nevím, jestli je to pro sedmnáctiletý děcka srozumitelný.

Divačka: Vždyť mi to všechno známe, známe historii. Tady jde o příběh o dědečkovi, ne o tom, co se dělo za komunismu.

Bárta: Jiná divačka: My jsme hrozně podceňovaný. Všichni opakují: „Na to se nesmí zapomínat.“ A já říkám: „Vždyť my to všechno víme!“

Závěr

Renda: Je čas na soupis Kristiánových záležitostí.

Kristián: Erotika vyhrála osm ku pěti.

foto: Bob Pachulík

VLAST, HRDINOVÉ, MUČEDNÍCI, PAMATUJ!

VÝSLEDKY 1. KATEGORIE, RECITÁTOŘI SÓLISTÉ

- Cena poroty - Michaela Paláščáková,
za interpretaci textu Bohumila Hrabala
- Cena poroty - Martin Mokry
za interpretaci textu Woodyho Allena
- Cena poroty - Adéla Pondělíčková
za interpretaci textu Stephanie Perkinsové
- Cena poroty - Josef Tušek
za interpretaci textu Jiřího Ortena
- Cena poroty - Dominik Morcinek
za interpretaci textu Jiřího Suchého

VÝSLEDKY 2. KATEGORIE, RECITÁTOŘI SÓLISTÉ

- Laureáti - Lenka Menašková
Kryštof Křhovják
- Cena poroty - Jarek Jurečka
za výběr a interpretaci současného autora
- Cena poroty - Anna Bahnerová
za výběr a interpretaci současného autora
- Cena poroty - Kamila Svěrovská
za maximální využití minimálních prostředků
- Cena poroty - Dalimil Ševčík
za dramaturgický čin při interpretaci poezie Vladimíra Holana

VÝSLEDKY 3. KATEGORIE, RECITÁTOŘI SÓLISTÉ

- Laureáti - Jana Machalíková
Kryštof Bartoš
- Cena poroty - Barbora Černochová
za interpretaci textu Jaroslavy Röslerové
- Cena poroty - Magdaléna Denková
za interpretaci textu Slawomira Mrožka/ Hany Žantovské
- Cena poroty - Jitka Hejlová
za interpretaci textu Vítězslava Nezvala

VÝSLEDKY DIVADLA POEZIE

- Cena Wolkeva Prostějova s nominací na Jiráskův Kronov 2014
1, Divadlo TYAN, Plzeň
za inscenaci „O Dolfičkovi a Vlastě“
2, Ústaf-voiceband.cz Brno
za inscenaci „Vytrženo z čítanky“
- Cena Wolkeva Prostějova s doporučením na Jiráskův Kronov 2014
divadlo KAJT, Pardubice
za inscenaci „Od A k B a zase zpět“
- Cena poroty - Václav Kallus
za „tak trochu“ profesionální herecký výkon v inscenaci Tak trochu Cyrano
- Cena poroty - Divadlo Jesličky JT, stálá scéna ZUŠ Střezina, Hradec Králové
za inscenaci Gabriéliáda
- Cena diváka - Ústaf-voiceband.cz Brno
za inscenaci Vytrženo z čítanky

BUĎ PROKLETA VÁLKA!

50.

Mezinárodní festival poezie

Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí vás zve na

50. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL POEZIE

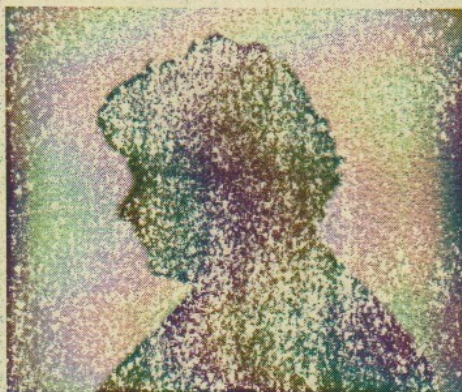
soutěž amatérských recitátorů z České a Slovenské republiky.

16. - 18. října 2014
Valašské Meziříčí

Festival je pořádán za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Města Valašského Meziříčí a CS CABOT, ve spolupráci s NIPOS ARTAMA Praha a Národním osvětovým centrem Bratislava.

mfp.kzvahez.cz

www.kzvahez.cz

ČERNÁ RUI

Máša Nováková a Ivo Kristián Kubák zvu všechny vojíny i čety, kteří chtějí zdokonalit svou už tak dosti silnou výzbroj a výstroj, na svůj seminář na Jiráskově Kronově.

BOJ jako BÁSEŇ, OBRAZ, JEDNÁNÍ (BÁSEŇ A VÝTVARNÉ DÍLO JAKO INSPIRACE PRO AUTORSKÉ DIVADLO)

Semináristé mají možnost stát se tvůrci divadla poezie. Být dramaturgy, kteří hledají a kombinují poetický materiál, autory, kteří tvoří divadelní scénář a interprety, kteří tento scénář přetvářejí v inscenaci. Poezie na jevišti není jen recitací v pološeru za zvuku klavíru. Báseň je koncentrovaným sdělením: deníkem, politickým programem, vyznáním, dopisem, momentkou, zbraní, pláčem... Poezie se tak může stát alternativní cestou k jevištnímu vyjádření a otevírat nové možnosti tvůrce. (Výchozím materiálem k práci v semináři budou básně, deníkové záznamy a výtvarná díla. Sebou můžete přivést veškerý výše zmíněný materiál, který vás vzrušuje, inspiruje a nutí k interpretaci).

U PERISKOPU:

BOB PACHOLÍK

Prostějovský fotograf, malíř a básník

ŽELEZNÝ KRÍŽ - SOUTĚŽ

Správná odpověď na otázku je b).
Vojenská zásobovací jednotka různé velikosti a různého vybavení.

Dnes si v redakci vyzvedli ceny výherci Verča a Karim

Na titulní straně: Rohrschaty Magdalény Hniličkové (2014)

Hermann Rorschach (8. listopad 1884, Curych - 1. duben 1922, Herisau) byl švýcarský psycholog a psychiatr, autor nejznámějšího projektivního testu na světě, tzv. Rorschachova testu, který popsal prvně roku 1921 v knize Psychodiagnostik. Test tvoří deset karet s různými inkoustovými skvrnami. Pacient je vyzván, aby popsal, co ve skvrnách vidí, a je usuzováno, že do abstraktních tvarů bude projektovat nevědomé problémy.